

opusdei.org

Să trăim fraternitatea: 10 sfaturi ale Papei Francisc

Vă propunem zece sfaturi ale Papei Francisc, extrase din enciclica Fratelli Tutti, pentru a aprofunda problema fraternității.

23.05.2022

1 Toți împreună : formulez această urare, care în această epocă, pe care o traversăm, recunoscând demnitatea fiecărei persoane umane,

să putem toți împreună să facem să renască o dorință universală de umanitate. Toți împreună : „Iată un foarte frumos secret pentru a visa și a face din viața noastră o frumoasă aventură. Nimeni nu poate înfrunta viața singur.[...] Avem nevoie de o comunitate care să ne susțină, care să ne ajute și în care să ne ajutăm reciproc să privim înainte. Cât de important este să visăm împreună! [...] Singur riscăm să avem miraje prin care riscăm să vedem ceea ce nu există ; visele se construiesc împreună”. Să visăm ca o singură și aceeași umanitate, ca niște călători ce împărtășesc același trup uman , ca niște copii ai acestui pământ, care ne adăpostește pe toți, fiecare cu bogăția credinței sale sau a convingerilor sale, fiecare cu propria sa voce, toți frați. (Punctul 8)

2 Să redăm speranța. În lumea de astăzi, sentimentul de a aparține aceleiași umanități slăbește, iar visul

de a construi împreună justiția și pacea pare să fie o utopie din alt timp. Vedem cum domnește o indiferență comodă, rece și globalistă , născută dintr-o profundă decepție ce se ascunde în spatele ademenirii unei iluzii : să credem că putem fi atotputernici și să uităm că suntem toți în aceeași barcă. Această deziluzie care face să întoarcem spatele marilor valori fraterne conduce la „un fel de cinism. Aceasta este tentația care ne așteaptă, dacă pornim pe această cale a deziluziei sau a decepției.[...]. Izolarea și replierea asupra sinelui ori asupra propriului interes nu sunt niciodată calea de urmat pentru a reda speranța și a opera o reînnoire, ci apropierea, cultura întâlnirii. Izolarea nu, apropierea da. Cultura înfruntării nu, cultura întâlnirii , da”. (Punctul 30)

3 Să reconstruim această lume care ne face rău. Parabola Bunului

Samaritean este o icoană luminoasă, capabilă să pună în evidență opțiunea de bază pe care trebuie să o facem spre a reconstrui această lume care ne face rău. În fața atâtor dureri, în fața atâtor răni, singura ieșire este să fim ca bunul Samaritean. Orice altă opțiune conduce fie de partea tâlharilor, fie de partea celor ce trec fără a compătimi suferința rănitului, ce zace pe drum. Parabola ne arată prin câteva inițiative o comunitate reconstruită poate datorită bărbaților și femeilor care se apropie de fragilitatea celorlalți, care nu permite să apară o societate de excluziune, dar care se apropie și ridică și reabilitează pe cel aflat pe jos, pentru ca binele să fie comun. În același timp, cuvântul ne pune în gardă contra unor atitudini ale celor care nu se îngrijesc decât de ei înșiși și nu iau în calcul necesitățile inevitabile ale realității umane.

(Punctul 67)

4 Să redescoperim fraternitatea.

Fraternitatea nu este decât rezultatul condițiilor de respect ale libertăților individuale, nici chiar ale unei anumite echități observate. Deși este vorba de presupuneri ce o fac posibilă, acestea nu sunt suficiente ca ea să apară ca un rezultat necomestibil. Fraternitatea are ceva pozitiv de oferit libertății și egalității. Ce se întâmplă fără o fraternitate cultivată conștient , fără o voință politică de fraternitate , tradusă în educația la fraternitate, la dialog, la descoperirea reciprocității și a îmbogățirii mutuale ca valoare? Ceea ce se întâmplă este că libertatea slăbește, devenind astfel mai mult o condiție de solitudine, de pură independență pentru a aparține cuiva sau la ceva, ori simplu , pentru a poseda ori pentru a beneficia. Aceasta nu epuizează deloc bogăția libertății, care este înainte de toate supusă iubirii. (Punctul 103)

5 Toți în aceeași barcă. Trebuie să dezvoltăm această conștiință că astăzi ori ne salvăm toți, ori nimeni nu se salvează. Sărăcia, decadența, suferințele, oriunde ar fi în lume, sunt un teren tăcut pentru problemele care se vor termina prin a afecta întreaga planetă. Dacă dispariția unor anumite specii ne preocupă, ar trebui să ne neliniștească faptul că există pretutindeni persoane sau popoare, care nu își exploatează potențialul, nici frumusețea, din cauza sărăciei sau altor limite structurale, fapt ce duce la sărăcirea noastră a tuturor. (Punctul 137)

6 Spre o civilizație a iubirii.

Datorită „iubirii sociale”, este posibil să progresăm spre o civilizație a iubirii, la care ne putem simți chemați toți. Caritatea, prin dinamismul ei universal, poate construi o lume nouă, pentru că ea nu este un sentiment steril, ci este

cea mai bună manieră de a atinge căile eficiente de dezvoltare pentru toți. Iubirea socială este o „forță capabilă să suscite noi căi pentru a înfrunta problemele lumii de astăzi și pentru a reînnoi profund, din interior , structurile, organizațiile sociale, normele juridice”. (punctul 183)

7 Importanța dialogului. Să ne apropiem, să ne exprimăm, să ne ascultăm unii pe alții, să ne privim, să ne cunoaștem, să încercăm să ne înțelegem, să căutăm puncte de contact, toate acestea se rezumă în cuvântul „a dialoga”. Pentru a ne întâlni și într-ajutură, avem nevoie să dialogăm. Este inutil să spunem la ce servește dialogul. Este suficient să ne imaginăm ce ar fi lumea fără acest dialog răbdător al atâtor persoane generoase, care au menținut unite familii și comunități. Dialogul perseverent și curajos nu face prima pagină a ziarelor ca dezacordurile și

conflictele, ci ajută discret lumea să trăiască mai bine, mult mai mult decât ne-am putea imagina noi.
(Punctul 198)

9 Artizani ai păcii. Procesele eficace ale unei păci durabile sunt, înainte de toate, transformări artisanale realizate de popoarele, unde fiecare ființă poate fi un ferment eficient pentru modul său de viață cotidian. Marile transformări nu se produc în birouri și cabinete. Prin urmare, „fiecare joacă un rol fundamental, într-un unic proiect inovator, pentru a scrie o nouă pagină de istorie, o pagină plină de speranță, plină de pace, plină de reconciliere”. Există o „arhitectură” a păcii în care intervin diferitele instituții ale societății, fiecare după competența ei, dar există și un „artizan” al păcii, care ne privește pe toți.(Punctul 231)

9 Posibilitatea iertării. Iertarea nu implică uitarea. Noi spunem, mai

degrabă, că atunci când există ceva ce nu poate, în nici un caz, să fie negat, relativizat ori disimulat, este totuși posibilă iertarea. Când există ceva ce nu poate fi niciodată tolerat, justificat ori scuzat, este totuși posibilă iertarea. Când există ceva, pe care pentru niciun motiv nu ne-am putea permite să uităm, putem totuși să iertăm. Iertarea liberă și sinceră este o măreție, ce reflectă imensitatea iertării divine. Dacă iertarea este gratuită, atunci putem ierta chiar pe cineva care rezistă căinței și care este incapabil să ceară iertare. (Punctul 250)

10 Să mergem împreună. Îi cer lui Dumnezeu „să ne pregătească inimile pentru întâlnirea cu frații noștri, dincolo de diferențele de idei, de limbi, de culturi, de religii ; să-i cerem să ne ungă întreaga ființă cu uleiul mizericordiei, care vindecă rănilor de greșeli, de neînțelegeri, de controverse ; să-i cerem harul să ne

trimită cu umilință și blândețe pe
cărările solicitante, dar fecunde, în
căutarea păcii”. (Punctul 254)

.....

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sa-traim-fraternitatea-10-sfaturi-ale-papei-francisc/> (08.08.2025)